

SPEKTRUM

Periodikum
Slovenskej
technickej
univerzity
v Bratislave

Akademický rok
2003/2004

5
január

Ročník X.
/XLII./

Príhovor Vojtecha Molnára, prorektora pre informačné technológie, ľudské zdroje a marketing

Marketingu sa často hovorí, že je to umenie presvedčiť ľudí, aby si kúpili veci, ktoré nepotrebujú. Pritom môžeme z teórie alebo empirických skúseností marketingu veľa využiť na zabezpečenie zdravých základov existencie našej univerzity. V tomto období je to hlavne počet študentov zapísaných na našich fakultách, ktorý rozhoduje o tom, ako sa bude formovať stabilné prostredie univerzity vytvárajúce predpoklady na úspešnú vedeckú prácu a s tým prepojené vzdelávanie. V tomto kontexte ide o to, či vôbec dokážeme pochopiť a ovplyvniť rozhodovacie procesy mladých ľudí v ich snahe získať technickú vysokoškolskú kvalifikáciu. Rozhodnutie mladého človeka v tejto situácii je tak vážne, že ovplyvní vo veľkej miere celý jeho produktívny život. Náš priestor, ktorý máme na ovplyvňovanie študentov v ich rozhodovacích procesoch bude taký veľký, ako budeme schopní procesy pochopiť a zmeniť zodpovedajúco naše správanie na univerzite v prospech našich cieľov. Veľa sa môžeme poučiť z nášho každodenného života, kde sme vystavení neúprosnému tlaku marketingových nástrojov obchodníkov, aby sme sa pri kúpe rozhodli práve pre určitý produkt. Niektorí z nás sa radi prehŕňajú v kopách tovarov v nákupných strediskách predtým ako kúpia to, čo potrebujú, iní sa pozerajú iba na značky, ktoré majú v pamäti z reklamných médií. Sú i takí, ktorí dajú prednosť malému obchodníku so sympatickou predavačkou a s odborným výkladom. Priznajme si, že obyčajne dáme prednosť prostrediu, v ktorom sa môžeme slobodne rozhodovať, na rozdiel od situácií, keď nám obchodník vnucuje „vynikajúci“ produkt. Kupujeme drobnosti, tovary pre každodennú potrebu a z času na čas i drahé veci. Potom nákupné rozhodnutie nie je také jednoduché. Rozhodnutie študovať na tej či onej vysokej škole by som prirovnal k príkladu nákupnému rozhodnutiu kúpiť si nové auto z dlhoročných úspor.

Zamyslime sa teda nad takým rozhodnutím, akým je kúpa osobného vozidla. Čo sú pre nás rozhodujúce faktory, že sa rozhodneme pre určitú značku, typ, farbu, vybavenie? Ako by sme reagovali u predajcu, ktorý by nám povedal, že si môžeme vybrať síce medzi červeným a modrým vozidlom, ale vybavu musíme mať takú, akú nám určil výrobca? Nie sme viac spokojní u iného predajcu, kde máme možnosť si vybavu vozidla zostaviť podľa vlastných predstáv a máme možnosť ešte za rok či za dva do vozidla dať dorobiť zlepšenia vo výbave? Vieme prvýkrát pri vstupe do predajne, čo všetko je vo výbave vozidla možné objednať, čo s čím súvisí, ako to ovplyvní cenu, prevádzkové náklady? Alebo sa s kúpou zaoberáme niekoľko týždňov, mesiacov, pýtame sa kolegov, známych a odborníkov, aby sme s investíciou do auta boli spokojní? Máme možnosť korigovať predstavy? Odkiaľ získame potrebné informácie? I keď nie sú k dispozícii relevantné prieskumy o tom, ako sa študent rozhoduje pre štúdium, prvoradým faktorom ovplyvňujúcim rozhodnutie je asi lokalita, v našom prípade Bratislava či Trnava, potom asi druh školy – humanitná, ekonomická, technická. Preto by našou konkurenčnou výhodou bolo, ak by sme vedeli ponúknuť vzdelanie v technických a ekonomických disciplínach súčasne. Keď sa študent rozhodne pre technické štúdium, potom sa bude asi ďalej rozhodovať, či chce byť architektom, strojárrom, stavbárom, chemickým inžinierom, elektrotechnikom či informatikom. Čiže vybral si značku STU, ktorou Slovenská technická univerzita v Bratislave bezpochyby je, a rozhodol sa pre „typ vozidla“, v ktorom sa chce voziť ďalších päť rokov. A teraz ide o „výbavu vozidla“. To môže byť analógia s naším študijným programom. Tu narazíme na značný rozdiel v pohľade, aký majú napr. rakúske technické univerzity a aký má naša akademická obec. Zatiaľ čo v Rakúsku napr. na strojníckej fakulte, či už TU vo Viedni alebo v Grazi, presadzujú v podstate jeden študijný program s veľkým priestorom pre študenta na jeho dotvorenie, u nás je predstava, že je potrebných veľa študijných programov s pomerne fixovaným obsahom. V Rakúsku je napríklad tiež možnosť v rozsahu náplne jedného semestra si zapísať predmety z iných fakúlt, takže študent má možnosť, ak zistí, že mu štúdium na jednej fakulte nevyhovuje, prejsť na inú fakultu (študijný program) s tým, že sa mu skúšky započítajú. Toto sú tiež dôležité marketingové nástroje ovplyvňujúce roz-

hodnutia, ktoré sa nešíria síce cez médiá, ale „propagandou“ z úst do úst medzi študentmi. Pre každého mladého človeka je dôležité, aby mal možnosť bez ujmy korigovať také vážne rozhodnutie akým je odbor štúdia, keď mal nedostatok informácií, zlú predstavu, zlých poradcov.

Ak pokračujeme v našej analógii k predajcovi vozidla, iste sa zastavíme radšej v peknom vysvietenom autosalóne, ako v ošarpanej garáži na okraji sídliska. Z tohto pohľadu, v porovnaní s inými univerzitami, má naša univerzita nesporne značné konkurenčné výhody oproti iným školám na Slovensku. Tento faktor týkajúci sa infraštruktúry, vybavenia laboratórií, knižníc budeme musieť šikovnou mediálnou politikou preniesť aj do povedomia verejnosti (i keď samozrejme by boli potrebné stomiliónové investície).

Keď hovorím o infraštruktúre, potom v snahe ovplyvniť rozhodnutia študenta budeme musieť výrazne posilniť využitie informačných technológií. V autosalóne očakávame, že dostaneme vytlačené informácie o technických detailoch, neobkresľujeme, neprepisujeme prospekty, zoberieme si ich so sebou, alebo ich nájdeme na internete. Študent musí nadobudnúť pocit, že naša univerzita „na plný plyn“ využíva informačné technológie. Týka sa to nielen samotného vzdelávacieho procesu, ale i vybavovania študentskej administratívy. Podklady k prednáškam, obrázky, zadania, známky za skúšky, odovzdávanie zadaní, zápis na štúdium, zápis na skúšky, rozvrhy, doklady o štúdiu, prístup ku knižniciam a informáciám, aktuálne informácie, jednotné prostredie pre elektronickú komunikáciu stuba.sk, to všetko sa má diať na STU cez internet.

Z pohľadu našej počítačovej siete, volajme ju STUNET, a podľa výsledkov jej hĺbkového auditu sú už dnes vytvorené predpoklady na všetkých fakultách a dokonca i na študent-

ských domovoch, závisí od každého z nás, ako sa chopíme tejto šance a využijeme ju v prospech toho, že sa mladý človek jednoznačne rozhodne pre technické štúdium na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave. Naše konkurenčné technické univerzity rovnako razia túto líniu, a preto by zaostávanie spolu s nevýhodami, ktoré z hľadiska vysokých životných nákladov prináša študentom Bratislava (i keď Trnava je určitým spôsobom zvýhodnená), mohlo veľmi negatívne ovplyvniť perspektívu našej univerzity.

Osoba predávajúceho, to všetci dobre vieme, je samozrejme dôležitým faktorom nášho nákupného rozhodnutia. Nejde iba o stránku odbornosti. Niekedy kúpime i to, čo sme práve nepotrebovali, inokedy zasa radšej odídeme a nekúpime ani to, čo súrne potrebujeme. To sú u nás naše ľudské zdroje, ktoré rozhodujú o tom, čo sa medzi študentmi hovorí o prednáškach, skúškach, styku s oddeleniami a vplýva na ich rozhodnutia. Zamyslenie každého z nás nad tým, čo ovplyvňuje maturanta, aby sa rozhodol u nás študovať, má otvoriť diskusiu o tom, ako by sme spoločne prispeli k pozitívnemu vývoju v počte študentov ako k základnému zdroju financovania našej univerzity. Niekedy sa zdá, že veľký počet študentov je v protiklade s kvalitou, ale príklady zo zahraničia ukazujú iný pohľad. Široká základňa je jedným z predpokladov pre výber špičiek, ktoré určujú v konečnom dôsledku úspešný vývoj a prosperitu všetkých.

V. Molnár

S P R Á V Y Z R E K T O R Á T U

Vedenie STU informuje

Vedenie STU sa na svojich zasadnutiach v decembri 2004 zaoberalo:

- študijnými programami STU
- aktuálnou situáciou v akreditácii študijných programov
- Správou o vzdelávacej činnosti na STU za rok 2002/2003
- vyhodnotením investičných stavebných akcií v r. 2003 a plánom na r. 2004

Vedenie schválilo:

- udelenie Plakety STU doc. Ing. Michalovi Božíkovi, PhD.
- osnovu správy o činnosti STU za rok 2003
- harmonogram rokovania grémií STU na rok 2004

– zm –

Kolégium rektora STU informuje

Kolégium rektora sa na svojich zasadnutiach v decembri 2003 zaoberalo:

- Správou o vzdelávacej činnosti na STU za rok 2002/03
- predbežným rozpisom finančných prostriedkov na STU z MŠ SR na rok 2004
- vyhodnotením investičných stavebných akcií v r. 2003 a plánom na r. 2004

KR STU schválilo:

- zriadenie komisie na vytvorenie

návrhu kritérií zjednocujúcich výberové konanie na obsadzovanie funkčných miest profesorov a docentov v rámci celej STU v zložení dekanov fakúlt, vedenej pror. V. Molnárom

- udelenie Plakety STU doc. Ing. Michalovi Božíkovi, PhD.

Zápisnice z rokovaní grémií STU vrátane schválených materiálov nájdete na

http://www.stuba.sk/svk1/o_nas

Ocenenie rektora STU

Dňa 10. decembra 2003 prijal rektor V. Bálež spolu s ďalšími členmi vedenia STU a dekanmi fakúlt profesorov nominovaných na Ocenenie rektora STU.

Za jednotlivé fakulty boli ocenení :

prof. Ing. Dušan Bustín, DrSc., Katedra analytickej chémie, FCHPT STU,

prof. Ing. Štefan Barta, PhD., Katedra fyziky, FEI STU,
prof. Ing. František Ohrablo, PhD., Katedra konštrukcií pozemných stavieb, SvF STU,

prof. Ing. arch. Peter Vodrážka, PhD., Katedra ochrany a tvorby v pamiatkovom prostredí, FA STU,

prof. Ing. Anton Vrban, CSc., Katedra aplikovanej informatiky a automatizácie, MTF STU,

prof. Ing. Ladislav Starek, CSc., Katedra technickej mechaniky, SjF STU.

– zm –

Vedecká rada STU informuje

Na zasadnutí vedeckej rady STU 8. decembra 2003 v prvej časti rokovania odznela prednáška Ing. Jozefa Uhríka o rozvoji automobilového priemyslu na Slovensku.

V rámci schvaľovania návrhov na vymenovanie za profesorov vedecká rada schválila návrh na vymenovanie **doc. Ing. arch. Roberta Špačka, CSc.**, za profesora v odbore architektúra a **doc. Ing. Štefana Sokola, PhD.**, za profesora v odbore geodézia a geodetická kartografia.

Vedecká rada ďalej schválila udelenie čestného titulu „profesor emeritus“ **prof. Ing. Ivanovi Zapletalovi, DrSc.**, zo Stavebnej fakulty STU a **prof. Ing. arch. Petrovi Havašovi, PhD.**, z Fakulty architektúry STU.

Rokovanie VR STU pokračovalo posúdením postupu pri habilitačnom a inauguračnom pokračovaní na FCHPT STU, informáciou o akreditácii univerzitného medziodborového študijného programu plasty a technológia spracovania plastov na FCHPT STU a posúdením pravidiel pri zriaďovaní Výskumných centier STU. Kritériá pri habilitačnom a inauguračnom pokračovaní na FCHPT boli odsúhlasené jedomyseľne a Pravidlá pri zriaďovaní Výskumných centier STU vedecká rada STU odsúhlasila s pripomienkami.

Ďalšie zasadania VR STU sú plánované na: 26. 1. 2004, 29. 3. 2004 a 21. 6. 2004.

– vj –

Nový kandidát na dekana

Akademický senát Fakulty informatiky a informačných technológií STU na svojom zasadnutí 2. decembra 2003 jedomyseľne schválil za kandidáta na dekana FIIT STU **prof. RNDr. Ľudovíta Molnára, DrSc.**

Noví doktori filozofie a doktori umenia na STU

Dňa 15. decembra 2003 sa v aule STU na Mýtnej ulici konala opäť akademická slávnosť. Na slávnostnej promócií sa tu zišli absolventi doktorandského štúdia zo všetkých fakúlt Slovenskej technickej univerzity, aby si z rúk dekanov jednotlivých fakúlt prevzali diplomy po úspešnom obhájení dizertačnej práce a vykonaní dizertačnej skúšky. Novými doktormi filozofie a doktormi umenia sú:

Ing. Dušan Ďuriš, Ing. Robert Geisse, RNDr. Zuzana Krivá, rod. Polakovičová, Ing. Rastislav Mendňan, Ing. Peter Pisca, Ing. Jaroslav Raclavský, Ing. Michal Šajtlava, (*Stavebná fakulta*)

Ing. Rifat Assad, Ing. Štefan Gužela, Ing. Jana Hadrik, Ing. Adrián Karas, Ing. Adrián Mrška, (*Strojnícka fakulta*)

Ing. Štefan Beník, Ing. Ivana Budinská, Ing. Ján Butaš, Ing. Peter Drahoš, Ing. Peter Gurnik, Ing. Jozef Chovan, Ing. Ján Jovankovič, Ing. Ivan Kotuliak, RNDr. Michal Kučera, Ing. Peter Kvarda, Ing. Jozef Staňo, RNDr. Ľubor Šešera, RNDr. Július Šiška, Ing. Dang Thanh Tung, Ing. Ondrej Vávra, Ing. Andrej Zeman, Ing. Martin Zemek, Ing. Katarína Žáková, (*Fakulta elektrotechniky a informatiky*)

Ing. Branko Balla, Ing. Miroslav Balog, Ing. Andrea Barteková, rod. Buchtová, Ing. Gabriela Crkoňová, rod. Podstránska, Ing. Ľuboš Čirka, Ing. Ladislav Halász, Ing. Zuzana Holková, Ing. Jozef Chocholoušek, Mgr. Ľuboš Jankovič, Ing. Ivan Kakalík, Ing. Karin Kaiserová, Ing. Jana Karchňáková, rod. Ďungelová, Ing. Zlatica Kohajdová, Ing. Andrej Kolarovič, Ing. Michal Korenko, Ing. Henrich Krump, Ing. Rastislav Kuffa, Ing. Alena Popovičová, rod. Urbanovská, Ing. Anton Rusnák, Ing. Marek Stach, RNDr. PaedDr. Eva Volná, rod. Kiniková, Ing. Jana Želinská, rod. Škultétyová (*Fakulta chemickej a potravinárskej technológie*)

Ing. arch. Jaroslav Coplák, PaedDr. Erika Jakubčinová, akad. soch. Ladislav Křenek, ArtD., Ing. arch. Zuzana Pavlová, Ing. arch. Ján Pavúk, Ing. arch. Ľubica Selcová, rod. Antalová, akad. soch. Miroslav Zvonek, ArtD., (*Fakulta architektúry*)

Ing. Jozef Bílik, Mgr. Zuzana Juščáková, Ing. Mária Kapustová, Ing. Katarína Krelová, Mgr. Stanislav Kúdela, Ing. Ladislav Masár, Ing. Roman Moravčík, Ing. Iveta Paulová, Ing. Peter Pokorný, Ing. Miroslav Šefčík, Ing. Roland Šuba (*Materiálovotechnologická fakulta*).

Srdečne blahoželáme!

GRAND PRIX LUDOVEJ BANKY za vzdelanosť za rok 62003

Od roku 1997 udeľuje LUDOVÁ BANKA v spolupráci so Slovenskou rektorskou konferenciou cenu GRAND PRIX za vzdelanosť najlepším absolventom všetkých vysokých škôl v Slovenskej republike. Založila tak na Slovensku tradíciu oceňovania výnimočných mladých ľudí so zámerom motivovať študentov k dosahovaniu lepších študijných výsledkov a zdôrazniť význam vzdelania a vzdelanosti pre nás všetkých. V zmysle štatútu GRAND PRIX LUDOVEJ BANKY sú hlavnými kritériami výberu: vynikajúce študijné výsledky, výrazná medzinárodná reprezentácia, príp. úspech a všeobecná rozhladenosť a osobnostný profil absolventa.

Každý ocenený preberá okrem finančnej odmeny vo výške 40 000 Sk striebornú medailu - symbol GRAND PRIX vyrobenú v Mincovni Kremnica a diplom.

23. novembra 2003 si 21 laureátov prevzalo ocenenie z rúk prezidenta Slovenskej rektorskej konferencie, ktorý je súčasne aj predsedom Kolégia GRAND PRIX, prof. Ing. Juraja Sinaya, DrSc., a člena Kolégia GRAND PRIX, predsedu predstaviteľstva LUDOVEJ BANKY, riaditeľa Ing. Jozefa Kollára, PhD. Nad podujatím už tradične prevzal záštitu prezident Slovenskej republiky Rudolf Schuster.

Slávnostný charakter večera zdôraznil aj sprievodný galaprogram – Bettina Castaño & Diabolské husle.

V roku 2003 dosiahol počet ocenených 121 absolventov, ktorým LUDOVÁ BANKA venovala takmer 5,5 mil. korún. Slovenská technická univerzita v Bratislave nominovala na cenu GRAND PRIX LUDOVEJ BANKY za vzdelanosť za rok 2003 Martinčanku Ing. Miroslavu Matejčkovú, absolventku Stavebnej fakulty STU.

Miroslava Matejčková má napriek tomu, že je čerstvou absolventkou STU úžasné skúsenosti doma aj v zahraničí – medzi najväčšie životné úspechy patrí určite víťazstvo ŠVOČ – vedeckých prác českých aj slovenských vysokých škôl v odbore geotechnika. Absolvovala 10 mesačný pobyt vo Francúzsku na Univerzite v Lyone a hneď potom v Afrike – v Maroku pôsobila na univerzitnej stáži. V Prahe sa venovala francúzskym vedcom na Európskej konferencii venovanej problematike geotechniky. K tomu všetkému je tiež výbornou absolventkou – s priemerom 1,0 a skvelou angličtinárkou a francúzštinárkou.

Olga Koníková, Ludová banka

Miroslava Matejčková (druhá zľava) pri odovzdávaní GRAND PRIX

Komu môžete pomôcť 1 % podielom z daní

Na Slovenskej technickej univerzite pôsobí občianske združenie **Spoločnosť pre rozvoj STU**. Bola založená s cieľom poskytovať štipendiá, umožňovať našim študentom získavať skúsenosti a ďalej si rozvíjať vedomosti na iných školách najmä v zahraničí, pomáhať vytvárať podmienky pre pôsobenie zahraničných odborníkov na STU, propagovať STU a štúdium na našej univerzite, podporovať všetky aktivity zabezpečujúce vzdelávanie. Na splnenie týchto cieľov sú bezpodmienečne potrebné finančné prostriedky. Pri založení sa podarilo získať menšiu časť finančných prostriedkov, ale v súčasnosti prílev peňazí stagnuje, podporovať vzdelávanie dnes prosto nie je „in“. Spoločnosť pre rozvoj STU tak nemôže naplňovať svoje ušľachtilé ciele. Mohli by ste však pomôcť vy, čitatelia našich stránok.

Máte možnosť rozhodnúť sa venovať 1 % podiel zo svojej zaplatenej dane práve Spoločnosti pre rozvoj STU.

Obraciame sa na vás s prosbou o podporení aktivít našej spoločnosti. Výšku vašej ročnej dane, ktorú odviezol zamestnávateľ sa dozviete z potvrdenia o zaplatení dane, ktoré vám vystaví zamestnávateľ. Toto potvrdenie spolu s vyplneným formulárom Vyhlásenie o poukázaní sumy zodpovedajúcej 1 % zaplatenej dane je potrebné podať na príslušný daňový úrad zamestnávateľa, ktorý prevedie na účet vybranej organizácie príslušnú finančnú čiastku. Prevod bude anonymný, prijímateľom nebude oznámené ani meno ani adresa darcu.

Ak sa rozhodnete poukázať 1 % z vašich daní na konto Spoločnosti pre rozvoj STU, do údajov o prijímateľovi uveďte: Názov: Spoločnosť pre rozvoj Slovenskej technickej univerzity
Sídlo: Vazovova 5, 821 43 Bratislava
IČO: 31784160

Právna forma: občianske združenie

Formulár Vyhlásenie o poukázaní sumy zodpovedajúcej 1 % zaplatenej dane nájdete na úvodnej stránke

<http://www.stuba.sk> na linke Komu môžete pomôcť 1 % podielom z daní.

*Viera Jančuškova
tajomníčka Spoločnosti pre rozvoj STU*

UNIVERZITNÉ PRACOVISKÁ SA PREDSTAVUJÚ

Inštitút celoživotného vzdelávania Slovenskej technickej univerzity v Bratislave

Význam celoživotného vzdelávania v súčasnej spoločnosti, ktorá je charakterizovaná neustálou zmenou technológií a priľúbením vedeckých poznatkov, možno vnímať z globálneho hľadiska rozvoja celej spoločnosti, ale aj z parciálneho hľadiska úspešnosti každého jednotlivca počas vlastnej profesijnej kariéry. Neprekvapuje preto neustále sa zvyšujúca pozornosť venovaná rozvoju metód, foriem, ale aj ekonomického zabezpečenia tohto druhu štúdia na Slovensku podporená legislatívne Zákomom č. 386/1997 Z. z. o ďalšom vzdelávaní a jeho novelou č. 567/2001 Z. z. Fakulty STU už niekoľko desaťročí

ponúkajú v rámci celoživotného vzdelávania aktivity, ktoré majú v prevažnej miere charakter krátkodobých alebo intenzívnych kurzov realizovaných klasickou metódou prezenčných stretnutí (face-to-face). Cieľom zriadenia Inštitútu celoživotného vzdelávania STU v roku 2001 bolo ponúknuť široké spektrum vzdelávacích aktivít technického charakteru, poskytovaných rôznymi metódami a formami, a to rôzneho obsahového charakteru na univerzitnej úrovni.

Inštitút celoživotného vzdelávania (ICV) je pracoviskom STU s celouniverzitnou pôsobnosťou. Jeho poslaním je príprava, organizácia a zabezpečenie celoživotného vzdelávania v zmysle § 1 odseku 4, písmeno e) Zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v súlade so zákonom č. 386/1997 Z. z. v platnom znení a čl. 22 Štatútu STU so zameraním hlavne na získanie, zvyšovanie a inováciu profesijnej kvalifikácie a rekvalifikácie, vrátane jazykového vzdelávania. Poskytuje služby v rozvoji ľudských zdrojov a spolupracuje s inými poradenskými a vzdelávacími inštitúciami podieľajúcimi sa na ich rozvoji. ICV pri svojich aktivitách spolupracuje hlavne s ostatnými organizačnými článkami STU. Podľa záujmu spoločenskej praxe pripravuje, organizačne zabezpečuje a realizuje celoživotné vzdelávanie vhodne zvolenými formami a metódami hlavne z technických prierezových oblastí a odborov a interdisciplinárnych odborov s cieľom urýchliť prenos nových informácií a poznatkov do praxe. Svoje poslanie, určené v Štatúte STU, realizujú nasledovné súčasti ICV: Centrum ďalšieho vzdelávania, Centrum intenzívneho vzdelávania, Lokálne stredisko dištančného vzdelávania, Jazykové centrum, Francúzske centrum a Univerzita tretieho veku. Pracovníci ICV si svojou viacročnou prácou získali renomé medzi záujemcami o celoživotné vzdelávanie a významné postavenie medzi podobnými vzdelávacími pracoviskami. Uvedieme aspoň niektoré aktivity centier ICV.

Centrum ďalšieho vzdelávania (CĎV) organizačne zabezpečovalo výučbu v štyroch ročníkoch externého bakalárskeho štúdia v študijnom odbore „*Priemyselná ekológia*“ so zameraním na „*Bezpečnosť práce a ochranu zdravia pri práci*“, realizovanú na základe dohody medzi Konfederáciou odborových zväzov a STU a dohody o spolupráci medzi STU a MTF STU v Trnave. Do štúdia bolo celkovo zapojených 102 poslucháčov. CĎV ďalej v spolupráci s Lokálnym strediskom pre dištančné vzdelávanie ICV Technickej univerzity v Košiciach pokračovalo v realizácii dištančného vzdelávania pripraveného v rámci projektu DECHEM - Distance Education Course on Higher

Education Management pre riadiacich pracovníkov vysokých škôl, poskytovaného v písomnej forme, resp. vo forme CD-ROM podľa požiadaviek účastníkov. CĎV v súčasnosti ponúka rad rôznych vzdelávacích aktivít, ponuku ktorých možno nájsť v publikácii STU: Program kurzov ďalšieho vzdelávania, akademický rok 2003/2004, v časti ICV.

Centrum intenzívneho vzdelávania (CIV) vzniklo rozhodnutím Akademického senátu STU ku dňu 1. 1. 2001 transformáciou Národného strediska dištančného vzdelávania. Hlavným poslaním CIV je vytvárať a zabezpečovať progresívne vzdelávacie metódy a pomôcky najmä pre vzdelávacie aktivity ICV a STU vôbec. Ďalej rozvíja spoluprácu medzi fakultami STU, univerzitami na Slovensku a zahraničnými partnermi v rámci prípravy a realizácie projektov zameraných na vzdelávanie najmä dištančnými metódami. To tvorí možnosť uplatnenia viacročnej skúsenosti pracovníkov CIV v oblasti získavania grantov na projekty najmä zahraničných programov zameraných hlavne na vzdelávanie. Uvedené poslanie napĺňali pracovníci CIV najmä v týchto aktivitách: pripravuje sa dištančný kurz ECDL - European Computer Driving Licence, ktorý pozostáva zo 7 modulov a jeho ukončenie získaním certifikátu ECDL. V príprave kurzov, okrem viacerých náročných administratívno-ekonomických prác, boli metodikou dištančného vzdelávania spracované 4 moduly. CIV sa tiež uchádza o certifikáciu skúšobného centra ECDL. Pracovisko ďalej plnilo úlohy projektov, ktoré získalo v predchádzajúcom období. Ide o tieto projekty: Multimediálne pracovisko na STU - projekt v rámci „Informatizácie školstva MŠ SR“ zameraný na materiálne vybudovanie pracoviska pre výrobu študijných materiálov pre progresívne informačno-komunikačné technológie. Projekt Open Society Foundation „Projekt podpory a rozvoja dištančného vzdelávania cez Internet na vysokých školách na Slovensku - IDEP“ je zameraný na uvedenie do činnosti dynamických stránok pre podporu IDEP-u. V rámci programu SOCRATES - projekt „Redistribution of Educational Opportunities by Evoking Richness of Experiences of Adult Learners - ReReal“ a v rámci Socrates „THENUCE - European Thematic Network in University Continuing Education“. Počas riešenia projektov bolo zorganizovaných viacero seminárov a konferencií. Spomenieme len poslednú medzinárodnú konferenciu česko-slovenskej pobočky siete ďalšieho univerzitného vzdelávania - THENUCE: „Výzvy pre ďalšie univerzitné vzdelávanie súvisiace so vstupom krajín strednej a východnej Európy do EÚ“, ktorá sa konala vo Vysokých Tatrách v dňoch 20. - 22. júna 2003. Výstupmi projektov sú väčšinou medzinárodné publikácie. V roku 2003 to boli návod v rámci EU: „Uplatňovanie kontinuálneho vzdelávania

na univerzitnej úrovni v Európe". V súčasnosti je CIV zapojený do riešenia nového projektu v rámci programu Leonardo da Vinci: „Efficient e-Learning Network Services Establishment for Education Without Borders - eEDUSER”.

Lokálne stredisko dištančného vzdelávania (LSDV) realizuje najmä vzdelávacie aktivity charakteru dištančného vzdelávania a medzi pracoviskami zameranými na dištančné vzdelávanie na Slovensku sa radí na popredné miesto. Za celoštátnu vzdelávaciu aktivitu treba považovať prípravu a realizáciu kurzov „**Príprava na univerzitné štúdium z matematiky, fyziky a chémie**”. K októbru 2003 bolo zaregistrovaných 188 prihlásených v štandardných kurzoch a 31 v zrýchlených k januáru 2004. Kurzy boli doplnené jednoduchým elektronickým prostredím vlastnej produkcie na podporu administrácie, logistiky a komunikácie. Ukončil sa projekt Leonardo SMART-EDU - **Satellite Multimedia and Rapid Transfer of Education** (koordinátor Main Data, s.r.o.). Jeho cieľom bolo zavedenie interaktívneho vzdelávania s využitím digitálnej televízie so spätnou väzbou cez Internet. Úlohy LSDV boli v oblasti metodiky dištančného vzdelávania a programovania. Skončili aj práce v rámci projektu Socrates - Minerva Flexeman - **Flexible Learning Towards European Environmental Management** (koordinátor AINOVA).

Cieľom bolo vytvorenie Internetového kurzu na manažment životného prostredia. Úloha LSDV bola v oblasti metodiky dištančného vzdelávania a vytvorenia študijnej príručky. Vypracovali sme správu externého hodnotiteľa projektu Socrates – Grundtvig Active zameraného na dištančné vzdelávanie postihnutých. Pokračovali práce v rámci projektu Leonardo – eEDUSER, v rámci ktorého sme robili prieskum vzdelávacích potrieb jednotlivých aktérov vzdelávania a vytvorili príručky www a vzdelávanie a Videokonferencie vo vzdelávaní. Práce pokračujú vývojom elektronických materiálov a ich anglických verzií. V rámci projektu MŠ **Rozvoj zamestnancov v oblasti IT** a nových vzdelávacích technológií sme pripravili školenie online a e-vzdelávanie (47 absolventov). Pre veľký záujem sme museli pripraviť aj ďalší beh školenia plánovaný na február 2004. Získali sme softvér na podporu výučby a využívania matematiky Maple V. V rámci budovania dištančného bakalárskeho štúdia na FEI STU boli vypracované moduly **Nelineárne systémy** (Huba); **Prvky riadiacich systémov** (Šturcel); **Technika vysokých napätí** (Šandrik), **Prenos a rozvod energie** (Reváková, Eleschová, Beláš) a **Mechanika a Termodynamika** (Murín, Kutíš). Odovzdali sme záverečné správy dvoch projektov IDEP – OSF. V projekte **Pružné vzdelávanie** (tento pojem sa využíva na označenie vzdelávania s centrálnou úlohou študujúcich ako dištančné vzdelávanie, otvorené vzdelávanie, atď.) sme na túto tému zorganizovali sériu prednášok (UKF Nitra, ŽU Žilina, TU Košice, CVNO Banská Bystrica a STU Bratislava). Navštívilo ich vyše 180 účastníkov. V rámci projektu **Tímová práca cez Internet** (M. Bieliková, P. Bisták, M. Huba, E. Komárik, E. Mironovová a K. Žáková, ilustrácie J. Miština) sme vyvinuli študijné materiály pre záujemcov o metodiku tímovej práce. V ďalších dvoch projektoch IDEP **Technológia vody a ochrana vodných zdrojov** (koord. FCHPT STU, Katedra environmentálneho inžinierstva) a **Škola verejného obstarávania** (riešený so Slovenskou asociáciou pre verejné obstarávanie) bola našou úlohou príprava on-line prostredia pre vyvíjané kurzy. Pokračovali práce v rámci projektu KEPA **Multimediálne študijné mate-**

riály pre bakalárske štúdium na FEI STU. Informácie o aktivitách sú zverejnené na adrese <http://www.primakurzy.sk>

Jazykové centrum pôsobí na STU už 11 rokov. Za toto obdobie vyrástlo a vyprofilovalo sa na úspešnú jazykovú školu poskytujúcu jazykové vzdelávanie na všetkých vedomostných úrovniach s možnosťou prípravy na získanie zahraničných certifikátov, ako aj na prípravu a realizáciu štátnej jazykovej skúšky. (*Jazykové centrum predstavíme našim čitateľom v osobitnom článku vo februárovom vydaní Spektra – redakcia.*)

Francúzske centrum. Aj francúzske centrum dovŕšilo 11. rok svojej činnosti. Aktivity centra napĺňajú obsah Dohody uzavretej medzi STU a Francúzskym inštitútom pri Veľvyslanectve Francúzskej republiky v Bratislave a boli zamerané najmä na jazykové kurzy, pričom v letnom semestri sa realizovalo 8 kurzov pre 124 poslucháčov v 4 jazykových úrovniach a 2 intenzívne kurzy pre začiatočníkov a mierne pokročilých. V zimnom semestri sa jazykové kurzy realizovali v 7 kurzoch celkovo pre 116 poslucháčov. Počty kurzov napriek záujmu poslucháčov museli znížiť, pretože v roku 2003 už nemali možnosť vyžívať tretiu učebňu mimo priestorov FC ako tomu bolo v predchádzajúcich rokoch. Okrem vyučovania všeobecného jazyka FC otvorilo aj kurz odbornej francúzštiny pre lekárov.

Univerzita tretieho veku (UTV) pri Slovenskej technickej univerzite v Bratislave je jednou z desiatich slovenských univerzít tretieho veku. Za oficiálny dátum jej vzniku možno považovať 15. október 1998, keď bola prijatá do Asociácie univerzít tretieho veku na Slovensku (ASUTV). V akademickom roku 2003/2004 vstúpila teda už do šiesteho roku svojej existencie. Opätovne bol otvorený prvý všeobecný ročník pre nových záujemcov a počet študijných odborov pre tých, ktorí už všeobecný ročník absolvovali (na STU alebo na inej UTV na Slovensku), bol rozšírený na 7: **Dejiny architektúry, Architektúra a urbanizmus, Záhradná a krajinná architektúra, Potravinová a zdravie človeka, Starostlivosť o telesné a duševné zdravie, Počítače, Využitie počítačov a internet**. Hlavnou formou výučby na UTV pri STU sú pravidelné prednášky, doplnkovou formou napr. exkurzie, neplánované prednášky, klubové stretnutia. Prednášky sa konajú 1-krát za dva týždne (podľa harmonogramu platného pre daný akademický rok), každá prednáška je spojená s diskusiou. Prednášateľmi sú poprední vedecko-pedagogickí pracovníci najmä zo Slovenskej technickej univerzity, ale tiež z iných slovenských univerzít, vedeckovýskumných inštitúcií a z praxe. Hlavným garantom UTV pri STU je prorektor pre vzdelávanie prof. RNDr. Ján Kalužný, PhD., za odbornú náplň študijných

odborov zodpovedajú vybraní odborní garanti. Podľa doterajších hodnotení poslucháčov sú prednášky veľmi zaujímavé, zrozumiteľné i pre laikov v danej oblasti. Prednášky na niektorých študijných odboroch poskytujú poslucháčom UTV aj konkrétne užitočné rady pre zmysluplný, optimistickjší a zdravší život vo vyššom veku.

Spojením samostatných a fungujúcich centier v roku 2001 do ICV STU sa podarilo sústrediť popredných odborníkov z oblasti celoživotného vzdelávania do pracoviska, ktoré je, ako sa ukázalo na seminári organizovanom Svetovou bankou o znalostnej ekonomike, čo do počtu študentov najväčším

na Slovensku, a to aj napriek tomu, že senát STU schválil zastavenie financovania aktivít v celoživotnom vzdelávaní. Dosiahnutými výsledkami v tejto oblasti sa STU môže chváliť najmä vďaka mimorozpočtovému financovaniu, ktoré ICV získava vďaka pracovníkom, pre ktorých je celoživotné vzdelávanie aj celoživotným poslaním. Najmä s výhľadom na možnosť čerpania štrukturálnych fondov dúfame, že sa činnosť ICV STU bude ďalej rozširovať.

Kolektív Inštitútu celoživotného vzdelávania

S P R Á V Y Z F A K Ú L T

**Fakulta
elektrotechniky a
informatiky**

Intelektuálny šport 21. storočia

Automobilové preteky majú na celom svete svojich skalných fanúšikov. Úplne zvláštnu skupinu tvoria ľudia, ktorým učarovalo spojenie slnka s automobilom. Pravidelne sa stretávajú na pretekoch solárnych automobilov. Sú to elektrické automobily poháňané elektrinou generovanou terestriálnym slnečným žiarením s využitím fotovoltaických slnečných článkov pomocou fotovoltaickej premeny. Preteky sú zaujímavé aj tým, že súťažiaci tímy sú z univerzitných a iných vzdelávacích inštitúcií.

Do konca roku 2003 sa vo svete uskutočnilo 14 veľkých pretekov solárnych elektrických automobilov. Prvé sa konali v roku 1987 v Austrálii (Darwin – Adelaide, 3010 km) pod názvom World Solar Challenge (WSC). Potom nasledovali v Austrálii na tej istej trase ďalšie preteky WSC v rokoch 1990, 1993, 1996, 1999, 2001 a 2003. WSC sa udomácnilo a považuje sa za svetový šampionát solárneho automobilizmu. V USA sa uskutočnilo 5 veľkých pretekov na rôznej trase s názvom Sunrayce v rokoch 1990, 1993, 1995, 1997 a 1999. Neskôr sa aj v USA rozhodli pre príbuzný názov American Solar Challenge (ASC 2001, ASC 2003). Preteky solárnych automobilov sa stali pravidelnými (veľké preteky WSC a ASC bývajú každé dva roky) a považujú sa za intelektuálny šport 21. storočia („Brain Sport for the 21st Century“).

Najdlhšie preteky solárnych automobilov – American Solar Challenge

V dňoch 13. – 23. júla 2003 sa už po druhýkrát konali doteraz najdlhšie a najnáročnejšie tímové preteky solárnych elektrických automobilov American Solar Challenge – ASC 2003. Za 11 súťažných dní bolo treba prekonať 2234 míľ (3595 km) po, a popri historickej starej diaľnici – Route 66, vedúcej z Chicaga, Illinois do Claremontu v regióne Los Angeles, California. Pretekári sa stretli s rôznymi klimatickými, topografickými a cestnými podmienkami v štátoch Illinois, Missouri, Oklahoma, Texas, New Mexico, Arizona a California. Na štart pri Museum of Science & Industry

v Chicagu sa zoradilo 20 súťažných áut (18 obvyklých jednomiestnych a aj 2 dvojmiestne), ktoré sa kvalifikovali v troch náročných kvalifikáciách – pretekoch. Do cieľa v Claremont prišlo úspešne na solárny pohon všetkých 20 áut, pričom plnú dĺžku trate absolvovalo 12 z nich.

University of Missouri – Rolla (víťaz Sunrayce 1999, 2. miesto na ASC 2001) s autom Solar Miner sa stala očakávaným a zaslúženým víťazom najdlhšieho, a pri daných klimatických podmienkach (aj pri teplotách 40 až 42 o C) asi aj najťažšieho preteku solárnych vozidiel – ASC 2003. Spolu 2234 míľ trate zdolala za 51 hod. 47 min. a 39 sek. (kumulatívnej jazdy), pri priemernej rýchlosti 43,3 míľ/h (69,7 km/h), čím zdolala doterajší rekord ASC viac ako o 4 hod. Na ďalších medailových miestach skončili: druhý tím University of Minnesota s priemernou rýchlosťou 63,5 km/h a tretí tím University of Waterloo z Kanady s rýchlosťou 61,8 km/h. Ďalšie poradie bolo: 4. Principia College, 5. Western Michigan University, University of Missouri – Columbia, 7. Queen’s University, 8. Kansas State University, 9. McGill University, 10. University of Arizona, 11. University of Toronto, 12. Auburn University. Pekným výsledkom je pri prvom štarte celkové 7. miesto dvojmiestneho auta posádky tímu Queen’s University s autom Gemini s priemernou rýchlosťou 57 km/h. Pre ďalší vývoj je užitočné, že použili bezpečnú technológiu sedadiel orientovaných dopredu, kým Stanford University (na 15. mieste) zvolili sedadlá orientované chrbtom k sebe (back-to back).

World Solar Challenge – majstrovstvá sveta solárnych automobilov

Preteky solárnych automobilov World Solar Challenge (WSC) v Austrálii sa od roku 1987 stali oficiálnym otvoreným sveto-

vým šampionátom pre elektrické automobily poháňané slnečnou energiou.

Podľa súčasných technických predpisov pretekov WSC sa súťaží v troch triedach:

- a/ vývojová - otvorená pre všetky nové technológie a výskumno-vývojové systémy;
limitovaná kapacita akumulátorových batérií 5 kWh,
- b/ produkčná - s dostupnými komerčne vyrábanými terestriálnymi slnečnými fotovoltaickými (FV) článkami a akumulátormi, doporučenými WSC,
- c/ skladová - ako produkčná avšak len s olovenými akumulátormi.

Maximálne rozmery vozidla pre WSC: dĺžka 5 m, šírka 1,8 m, výška 1,6 m pri celkovej ploche solárneho fotovoltaického panelu (plocha pokrytá slnečnými článkami) 8 m².

Dvojsedadlové auto môže mať väčšie rozmery 6 m x 2 m a plochu sústavy FV článkov 12 m².

Vývrcholenie sezóny 2003 bolo na World Solar Challenge – WSC 2003, na už tradičnej trati Darwin - Adelaide, 19. – 28. októbra 2003. Favorizované boli najmä dva tímy: obhajca svetového pohára, holandský tím, s novým názvom Nuon Solar Team s inovovaným autom Nuna II a historicky najskúsenejší a najúspešnejší austrálsky tím Aurora Vehicle Association. Pri účasti 22 kvalifikovaných vozidiel z 12 krajín celú trať úspešne na slnečný pohon zdolalo 14 áut.

Celkové poradie WSC 2003 (tím, krajina, názov auta, celkový čas, priemerná rýchlosť):

1. Nuon Solar Team, Holandsko, Nuna II, 30 hod. a 54 min., 97,02 km/h (svetový rekord)

2. Aurora Vehicle Association, Austrália, Aurora, 32 hod. a 37 min., 91,9 km/h
3. MIT (Massachusetts Institute of Technology) Solar Electric Team, USA, Tesseract, 32 hod. a 52 min., 91,2 km/h
4. Queen's University, Canada, Gemini, 38 hod. a 16 min., 78,3 km/h
5. FH Bochum/SBU, Nemecko, Hans Go, 40 hod. a 56 min., 73,2 km/h
6. Principia College, USA, Ra V, 41 hod. a 20 min., 72,5 km/h

Prvé dve autá prekonali svetový rýchlostný rekord z WSC 2001 (91,81 km/h). Najlepším dvojsedadlovým autom roka sa stalo kanadské auto Gemini tímu Queen's University (celkové 4. miesto na WSC a 7. miesto na ASC 2003).

Impozantný nástup do špičkového svetového solárneho motorizmu, priamo na prvú pozíciu, zaznamenal pred dvomi rokmi

holandský tím s autom Nuna, vybaveným tandemovými vrstevovými slnečnými FV článkami na báze GaAs, a teda s veľkým výkonom FV panelu (cena asi 1,3 milióna US dolárov). Tieto vysokoúčinné slnečné FV články boli použité v kozme na známom Hubble Space Telescope. Holandskému tímu ich darovala European Space Agency (ESA) Paris ako „high-tech“ talizman. Wubbo Ockels, bývalý astronaut, teraz vedúci solárneho tímu Nuon Solar ich upravil pre použitie v aute Nuna. Pri stratégii jazdy použili softvér – modifikáciu programu od ESA. ESA interpretuje pomoc solárnemu tímu, ktorého členovia sú prevažne študentmi Delft University of Technology, a jeho účasť na WSC ako najlepšie test kozmických solárnych technológií v terestriálnych podmienkach.

Autor článku sa zúčastnil ostatných troch veľkých pretekov v USA ako funkcionár (člen štabu, pozorovateľ, v zastúpení IEEE-EDS – The Institution of Electrical and Electronic Engineers, Inc.) a pretekov WSC 2003 ako VIP. Za návrat na cestu za solárnymi autami a jej úspešné absolvovanie vďačí najmä chirurgom, lekárom a sestram SÚSCH Bratislava (doc. MUDr. Mariánovi Holomáňovi, CSc., a kolektívu Slovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb).

*Michal Ružinský, SMIEEE
Katedra elektrotechnológie*

Fakulta chemickej a potravinárskej technológie

Spomienka na 55. zjazd chemických spoločností (8. - 12. september 2003, Košice)

Na 55. zjazde chemických spoločností odznelo 232 prednášok (z toho 44 vyzvaných), prezentovalo sa 322 posterov v 12 paralelných sekciách. Najväčšou sekciou bola sekcia organickej a farmaceutickej chémie, najmenšou chemometria a molekule modelovanie.

Abstrakty boli publikované v slovenčine, češtine alebo angličtine v augustovom čísle karentovaného časopisu Chemické Listy, OČ 97(8), ktoré ako zodpovedná redaktorka pripravila RNDr. S. Ružičková.

Predseda organizačného výboru prorektor TU v Košiciach prof. Ing. Karol Flórián, DrSc., v úvodnom príhovore okrem iného zdôraznil: V dnešnej ekonomickej situácii by bolo nemysliteľné organizovať zjazd bez podpory priemyselno-podnikateľskej sféry. Zjazd podporil rad významných podnikov a inštitúcií, ich zoznam aj s našim poďakovaním je umiestnený jednak v zborníku zjazdu, ktorým je špeciálne číslo časopisu Chemické Listy, vytlačené v Košiciach, jednak v programovom zošite. Nemožno opomenúť aspoň tých najdôležitejších, ako U. S. Steel v Košiciach, či Slovakofarmu Hlohovec. Za podporu vďačíme aj Zväzu hutníctva, ťažobného priemyslu a geológie SR, Slovenskej hutníckej spoločnosti, Asociácii univerzít karpatského regiónu a mnohým ďalším.

Na zjazde sa registrovalo 584 účastníkov, z ktorých bolo 44 % žien a 41 % účastníkov do 35 rokov. Medzi tradície zjazdov patria ocenenia významných chemikov, či dlhoročných funkcionárov chemických spoločností. Pamätnou medailou Slovenskej chemickej spoločnosti (SCHS) boli odmenení via-

cerí českí kolegovia, podieľajúci sa významnou mierou na spolupráci chemických spoločností. Pri príležitosti konania zjazdu ocenil rektor TU v Košiciach Zlatou medailou TU zakladateľa a dlhoročného predsedu východoslovenskej pobočky SCHS emer. prof. Ing. Mikuláša Mathernyho, DrSc., a Pamätnou medailou TU v Košiciach oboch plenárnych prednášateľov zjazdu - prof. Dr. Ernő Pungora z Maďarska za dlhoročnú aktívnu spoluprácu s Katedrou chémie HF TU a prof. RNDr. Otta Tomečka, PhD., za propagáciu historického odkazu Banskej akadémie v Banskej Štiavnici ku ktorému sa hlási aj TU v Košiciach svojou Hutníckou fakultou a fakultou BERG. Na záverečnom stretnutí účastníkov 55. ZCHS'2003 predseda organizačného výboru poďakoval predovšetkým spoluorganizátorom, garantom sekcií, doktorandom, skrátka všetkým za vynaloženú námahu slovami:

"ak ste tu strávili príjemné chvíle, zachovajte ich v svojej pamäti - ak ste neboli spokojní, zabudnite na naše chyby" a rozlúčil sa tradičným hutníckym pozdravom ZDAR BOH!

Michal Uher

Slovenská chemická spoločnosť, Bratislava

Stavebná fakulta

Medzinárodná vedecká konferencia „New Trends in Statics and Dynamics of Buildings”

V dňoch 16. – 17. októbra 2003 sa pod záštitou Stavebnej fakulty a Spoločnosti pre stavebnú mechaniku konala v priestoroch Stavebnej fakulty STU v Bratislave medzinárodná konferencia na tému „Nové trendy v statike a dynamike budov”. Konferenciu organizačne zabezpečovala Katedra stavebnej mechaniky a bola venovaná prezentácii progresívnych trendov a rozvoja metód v mechanike konštrukcií a materiálov. Na vedeckej konferencii sa zúčastnilo 97 významných odborníkov z 8 krajín sveta (Bulharska, Českej republiky, Maďarska, Poľska, Rumunska, Ukrajiny, Vietnamu a Slovenska). Na konferencii bolo prezentovaných 11 príspevkov na posteroch a prednesených 60 príspevkov z oblasti seizmického inžinierstva, aeroelasticity budov, termomechaniky a požiarnej odolnosti konštrukcií, interakcie konštrukcií s podlažím, optimalizácie, životnosti a spoľahlivosti konštrukcií a budov.

Vedeckú konferenciu otvoril prodekan prof. Ing. L. Fillo, PhD., ktorý osobitne privítal zahraničných hostí a predniesol víziu vedení stavebných fakúlt na Slovensku koordinovať vedecké konferencie na Slovensku v budúcnosti.

V rámci úvodného spoločného bloku prednášok vystúpili poprední odborníci z jednotlivých pracovísk – doc. Ing. A. Materna, PhD., (VŠB Ostrava), prof. Ing. O. Fischer, DrSc., (ÚTAM ČAV Praha), prof. Ing. B. Teplý, PhD., (TU Brno), doc. Ing. P. Janas, PhD., (VŠB Ostrava), Ing. J. Jerga, PhD., (SAV Bratislava), doc. Ing. V. Krištofovič, PhD., (TU Košice),

doc. Ing. J. Máca, PhD., (ČVUT Praha), doc. Ing. J. Benčat, PhD., (ŽU Žilina), Ing. M. Truta, PhD., (TU Bukurešť) a doc. Ing. J. Králik, PhD., (STU Bratislava).

V jednotlivých príspevkoch boli naznačené trendy vývoja v mechanike konštrukcií a materiálov. Vývoj sa na jednej strane uberá smerom upresňovania mechanických modelov nových materiálov a na druhej strane smerom zdokonaľovania výpočtových metód a ich efektívneho využitia pri komplexnom riešení jednotlivých konštrukčných prvkov, ale aj celých konštrukčných systémov. Predovšetkým v prípade analýz seizmickej odolnosti konštrukcií v seizmických oblastiach s vyššou aktivitou sa ukazuje nevyhnutné uvažovať aj s čiastočným porušením objektov a jeho vplyvom na chovanie konštrukcie ako celku. Rovnako ako pri analýzach seizmickej odolnosti konštrukcií, tak aj pri analýzach požiarnej odolnosti konštrukcií je možné uvažovať s jej vyčerpaním až po stratu jej integrity, resp. kolapsu konštrukcie ako celku. Zdokonaľovaním experimentálnych metód a meracích aparátúr dostávajú inžinieri, ako aj výskumní pracovníci, efektívny nástroj na overovanie nových modelov a „kalibrovanie“ vstupných parametrov pre následné numerické analýzy. Na druhej strane numerické analýzy na simulovaných modeloch sú v mnohých prípadoch „lacnejšie“ ako náročné experimentálne overovanie konštrukčných detailov a systémov v celku v procese ich vývoja.

Výkonné výpočtové prostriedky a programy v súčasnosti umožňujú komplexne analyzovať zložité úlohy statiky a dynamiky konštrukcií s využitím aj pravdepodobnostných prístupov pri kvalifikovanom „odhade“ ich životnosti a spoľahlivosti. Požiadavky praxe na hospodárne a efektívne projektovanie stavebných objektov nutne vedú k hľadaniu efektívnych nosných systémov, k dotváraniu konštrukčných detailov s maximálnym využitím mechanických vlastností materiálov a ich rezerv aj za hranicou ich lineárneelastického namáhania. Ukazuje sa, že s nárastom výkonnosti osobných počítačov aj výpočtových programov budú narastať na význame aj presnejšie a podrobnejšie nelineárne analýzy konštrukčných systémov a ich detailov.

Konferencia významnou mierou prispela k definovaniu aktuálnych problémov v statike a dynamike stavebných konštrukcií a ukázala súčasné miesto a perspektívy mechaniky v priemysle a v stavebníctve.

Juraj Králik
vedúci Katedry stavebnej mechaniky

Knižnica a informačné centrum Stavebnej fakulty STU

Knižnica, v súčasnosti aj informačné centrum, býva samozrejmosťou každej fakulty. Ale nie je knižnica, ako knižnica. O tom sa každý deň môžu presvedčiť študenti i pedagógovia na Stavebnej fakulte, ktorí od konca septembra 2003 využívajú služby Knižnice a informačného centra. Možno by bolo vhodnejšie pomenovanie nová knižnica. Po kompletnom presťahovaní už totiž funguje v nových, adaptovaných priestoroch, na ploche, vrátane skladových priestorov, viac ako 1000 m². Bola realizovaná z vlastných prostriedkov fakulty a formou viaczdrojového a sponzorského financovania, spolu v hodnote viac ako 12 mil. korún.

Prvé tri mesiace nového života má už za sebou, tak sme požiadali vedúcu KIC Ing. Silviu Stasselovú o rozhovor.

Sedíme v príjemnom prostredí, zaliatom denným svetlom, ktoré akoby bolo predurčené na študovňu. Ako sa vám podarilo nájsť tento priestor?

Bývalá knižnica, pod názvom Študijné a informačné stredisko SvF, sídlila vo výškovej budove Stavebnej fakulty v nevhovujúcich priestoroch, ktoré neboli projektované ako knižnica, ale pôvodne ako kancelárske priestory, dodatočne prispôsobené pre potreby knižnice. Nevyhnutnosť zmeniť túto situáciu som si uvedomila už pred desiatimi rokmi,

v roku 1994. S Ing. arch. Blaškovičovou zo špecializovaného pracoviska Slovenskej národnej knižnice, ktoré sa venovalo architektonickému riešeniu a technickému vybaveniu knižníc, sme našli jediný vhodný priestor na fakulte. Bola to poslucháreň B 214 v susedstve s niekoľkými učebňami, ktorá predtým slúžila ako modelovňa, neskôr rysovňa. Nemala priame denné svetlo, svetlíky boli prekryté, aby nevrhali tieň. Na prvý pohľad miestnosť nevyzerala tak veľkoryso ako teraz. Átrium školy, do ktorého je teraz priamo vidieť, a ktoré priestory študovne presvetľuje denným svetlom, bolo pôvodne od posluchárne B 214 oddelené niekoľkými učebňami.

Po nájdení vhodného priestoru na adaptáciu medzičasom došlo ku zrušeniu spomínaného pracoviska Slovenskej národnej knižnice a poradenská architektonická služba knižniciam prešla do správy Univerzitetnej knižnice v Bratislave. Doc. Ing. arch. Šimkovič, architekt, ktorý sa ako jeden z mála na Slovensku špecializuje na knižnice a kultúrne inštitúcie, bol v tom čase externým pracovníkom Univerzitetnej knižnice. Pristúpil k ďalšej fáze projektovej prípravy a prišiel s nápadom, že tu by sa priestor dal riešiť ako dvojúrovňový, s galériou ako tichou zónou na štúdium. Pôvodný zámer sa dodržal a výsledok je, myslím si, nad očakávanie každého. Je to potešiteľné nielen pre nás, ale aj pre užívateľov. K celkovej atmosfére priestoru značne prispievajú vnútorné stavebné prvky ako sú svetlíky, zábradlie, farba stupníc schodov a nosných stĺpov galérie.

Je takáto rekonštrukcia v našich podmienkach bežná?

Na Slovensku je spolu 34 akademických knižníc a rekonštrukcia ani jednej z nich v takomto rozsahu, čo sa týka architektonického prevedenia a moderného vybavenia, sa nerealizovala niekoľko desaťročí. Týmto zaujímavým interiérovým riešením sa knižnica SvF zaradila medzi najkrajšie knižnice na Slovensku. Navštívila som veľa knižníc, ale takéto dvojúrovňové, vzdušné a komunikačne otvorené priestory som na Slovensku nezaregistrovala. Takýto typ riešenia knižníc je bežný najmä v škanadinávskych krajinách.

Pri slávnostnom otvorení dostala vaša Knižnica a informačné centrum zaujímavý dar.

Na slávnostnom otvorení nášho centra sa na naše pozvanie zúčastnil generálny riaditeľ Slovenskej národnej knižnice doc. PhDr. Dušan Katuščák, PhD., ktorý svojou prítomnosťou pozdvihol vážnosť vzácneho momentu odovzdania nových priestorov jej užívateľom. V svojom slávnostnom prejave spomenul súčasné komplikované postavenie knižníc na Slovensku, a preto zvlášť vyzdvihol zásluhy dekana a vedenia Stavebnej fakulty pri tomto ojedinelom a chvályhodnom počine, ako je rekonštrukcia priestorov a modernizácia vybavenia akademickej knižnice v takomto kompletnom rozsahu. Doc. PhDr. Katuščák venoval pri tejto príležitosti dar od SNK, ktorý je ich unikátnym databázovým produktom. Je to Slovenská národná bibliografia 20. storočia, ktorá je kultúrnym dedičstvom 20. storočia, pretože dokumentuje všetkých autorov článkov a kníh, a teda databázou kompletnej publikačnej činnosti na Slovensku za posledných 100 rokov. Tento dar je samozrejme aj veľkým finančným darom, pretože nie každá knižnica si databázu môže dovoliť kúpiť. My však budeme môcť našim študentom a pedagógom sprístupniť túto vzácnu informačnú databázu vďaka veľkorysému daru Slovenskej národnej knižnice.

Od začiatku akademického roka 2003/04 ste informovali každého jedného študenta na fakulte priamym oslovením pri zápisoch, že existujete, že ste tu pre nich. Každý študent dostal brožúrku so základnými informáciami, s lokalizáciou kde sa nachádzate. Majú tu krásny priestor, kde sa môžu kedykoľvek, aj keď na pár minút zastaviť a pozrieť si literatúru, alebo len tak si zopakovať zadanie alebo pripraviť sa na prednášku. Ako to využívajú?

Prvé výsledky sa dostavili už v prvý týždeň prevádzky, keď sme boli k dispozícii 4 hodiny. Denne sme obslúžili v študovni 120 užívateľov, ktorí prišli nielen študovať literatúru, ale aj pracovať v databázovom centre. V súčasnosti navštevuje študovňu a databázové centrum počas ôsmich hodín nepretržitej prevádzky asi 300 študentov.

Spomínate databázové centrum. Môžete ho viac priblížiť?

Veľmi progresívna služba, ktorú užívateľom ponúkame, je služba databázového centra, kde na osobných počítačoch napojených na internetovú sieť ponúkame vstupy priamo do zahraničných databáz. Možnosť hľadania informácií cez internet je študentom úplne otvorená a my plníme hlavnú úlohu sprostredkovateľa moderných informačných služieb.

Na otvorení knižnice sa spomínal váš zaujímavý projekt. Aký je?

Projektom pracovníkov informačného centra je projekt informačnej brány, ktorú vo veľmi krátkom čase užívateľom sprístupníme. Je to projekt na báze internetu, šitý na mieru pre našich užívateľov, kde prostredníctvom web stránky knižnice sprístupníme informačnú bránu k dispozícii v niekoľkých logických zoskupeniach už nami pripravených informačných zdrojov a odporúčaných adries napr. stavebnícke informácie, plné texty zákonov, viacjazyčné elektronické prekladové slovníky a pod. Je to naša veľkorysá ponuka, aby naši užívatelia čo najmenej času trávili vyhľadávaním pre nich zaujímavých informačných zdrojov. Čas ich práce sme sa pokúsili takto maximálne zminimalizovať. Informačným špecialistom sa stáva človek postupne a vyžaduje to dlhoročnú prax na dosiahnutie kvality vyhľadávaných informácií, preto bude informačná brána unikátnou pomôckou pre teoretickú prípravu na výučbu a výskum v oblasti stavebníctva.

Ako je to s dopĺňaním knižničného fondu?

Najideálnejšie by bolo dopĺňanie knižničného fondu v krátkych pravidelných intervaloch. Mesačná periodicita by zaručila kvalitu akvizíčného procesu, ale samozrejme chápeme, že fakulta má svoje finančné a rozpočtové možnosti. Doteraz sa dopĺňovanie knižničného fondu realizovalo skôr v nepravidelných intervaloch, i keď s maximálnou podporou vedenia. Uvedomujeme si taktiež, že všetky financie školy boli venované práve prestavbe našej knižnice, takže budeme musieť byť trpezliví. Okrem toho knižnica sa snaží získať fondy svojimi vlastnými cestami. Plánujeme zaviesť možnosť výstav odbornej literatúry a je tu predpoklad, že vydavateľstvo by vystavované publikácie ponechalo knižnici.

A čo skriptá?

Čo sa týka dopĺňovania skript, tak v tomto prípade je situácia bezproblémová, pretože knižnica definuje vopred pri publikovaní skript, aký veľký náklad odporúča previesť do fondov výpožičného oddelenia a do študovne a ten aj dostaneme. Takže skriptá kupovať nemusíme, tento proces beží dlhé roky. Dopĺňovanie je pravidelné.

Na čo sa môžu vaši návštevníci v budúcnosti tešiť?

Stavebná fakulta má v najbližšom období plán vystaviť skriptá v elektronickej podobe. Je to projekt, ktorý momentálne riešime. Bol by to veľký prínos pre knihovníkov aj pre užívateľov, pretože máme databázové stanice, kde by si študent mohol pozrieť hociktorú kapitolu, ktorú potrebuje, alebo ktorú ho zaujíma. Tým, že databázové stanice sú v informačnom centre prepojené na sieťovú tlačiareň, nebol by problém ani s tlačou. Ideálny stav by bol, keby všetky skriptá zároveň vyšli v tlačenej i v elektronickej podobe.

V súčasnosti je v študovni k dispozícii 20 pracovných miest s pripojením na internet. Je známe, že študenti internet hodne používajú. Je tento počet dostatočný?

Tento počet plánujeme postupne zvyšovať. Ale čo sa týka pripojenia na internetovú sieť, mysleli sme tiež na budúcnosť. Je tu viac ako sto miest riešených ako pripojovacie miesta, pretože informačné technológie sa vyvíjajú tak rapídne rýchlo, že situácia, keď bude mať študent svoj laptop je možno relatívne blízko. Sme pripravení na to, že študenti sa budú môcť napájať na internet prostredníctvom svojich laptopov. Momentálne máme v ponuke databázové stanice, ktoré sú neprenosné.

A čo by ste chceli dodať na záver?

Najmodernejšie vnútorné vybavenie, ktorým sme zaujali množstvo užívateľov, a teda databázové centrum s 20 počítačovými stanicami a sieťová veľkokapacitná kopírka s tlačiarňou je zakúpená vďaka grantom Ministerstva školstva SR a spolu s ochrannými bránami proti krádeži dokumentov to predstavuje čiastku 1,4 milióna korún. Veľká vďaka patrí dekanovi SvF prof. Ing. Petrášovi, PhD., ktorý aj v súčasnej zlej ekonomickej situácii na vysokých školách našiel nielen odvahu spustiť projekt kompletnej rekonštrukcie priestorov a modernizácie vybavenia knižnice, ale ho aj úspešne zrealizovať. Posledné poďakovanie patrí všetkým sponzorom, ktorí majú pri vstupných priestoroch knižnice svoje čestné miesto na firemných tabuliach.

Za rozhovor ďakuje Viera Jančušková

Kalendárium

Pred **90 rokmi** – 1. januára 1914 sa vo Viedni narodil prof. Ing. **Henrik Ramič**. Pred príchodom a aj po odchode z SVŠT pôsobil na viacerých významných riadiacich postoch (námestník povereníka pre stavebníctvo, člen stálej komisie pre stavebníctvo pri RVHP, delegát pri OSN v USA a i.). Na SVŠT pôsobil v rokoch 1959 – 1962 na Katedre stavebných látok a dielcov na Stavebnej fakulte. Prispel výraznou mierou k rozvoju keramikého a sklárskeho priemyslu na Slovensku po druhej svetovej vojne.

M.B.

Pred **100 rokmi** – 16. februára 1904 – sa narodil v Prahe prof. Ing. Dr. tech. **Josef Kalčík**. Po ukončení štúdiá na ČVUT v Prahe v roku 1929 pracoval ako konštruktér a šéfkonstruktér v rôznych firmách a organizáciách v oblasti kompresorov a chladiacich strojov. Na SVŠT pôsobil v rokoch 1948 až 1954. Bol prednostom Ústavu kompresorov a chladiacich strojov na Odbore strojného a elektrotechnického inžinierstva a od roku 1951 vedúcim Katedry tepelnej techniky Strojníckej fakulty SVŠT. V školských rokoch 1951/52 a 1952/53 vykonával funkciu prodekanu Strojníckej fakulty SVŠT v Bratislave. V novembri 1954 bol preložený na SjF ČVUT v Prahe. Zomrel 16. januára 1980 v Prahe.

G.G.

Dňa 23. januára uplynulo **90 rokov** od narodenia prof. **Zdeňka Valtra**, významného chemika, pedagóga, profesora anorganickej chémie a chem. technológie. V rokoch 1932-37 študoval chemické inžinierstvo na ČVŠT v Brne. Zároveň bol aj mimoriadnym poslucháčom matematiky a chémie na Prírodovedeckej fakulte Masarykovej univerzity. Po získaní diplomu chemického inžiniera pracoval v rokoch 1937-39 a 1945-51 na brnianskej technike. Počas okupácie, keď boli vysoké školy v Čechách a na Morave zatvorené, bol prof. Valtr zamestnaný ako vedec-ký pracovník vo výskumnom ústave cukrovarníckom. Od roku 1953 pôsobil vo funkcii docenta a vedúceho Katedry anorganickej chémie na ChF SVŠT. Katedru viedol do roku 1960, na škole však prednášal až do roku 1979.

Vedeckovýskumná činnosť prof. Valtra mala široký záber. V oblasti anorganickej chémie študoval vply-

vy ozónu na kyanokomplexy kovov a stal sa popredným odborníkom v chémii a technológii ozónu. Taktiež sa zameriaval na oblasť fyz. chémie a špec. fyzikálnochem. analytiku, zariadenia a prístroje, chémiu vody, zložky odpadových vôd a vplyv na životné prostredie.

M.N.

30. januára 2004 uplynie **110 rokov** od narodenia prof. Ing. arch.

Miloslava Kopřivu. Na škole pôsobil od roku 1938 do roku 1947 na Ústave pozemného staviteľstva I. Odboru inžinierskeho staviteľstva, ktorý aj sám zakladal. Bol členom prvého profesorského zboru, ktorý svoju činnosť začal ešte v Košiciach. Vo svojej odbornej činnosti sa venoval projekčnej tvorbe obytných, občianskych, ako aj priemyselných stavieb.

M.B.

Pred **85 rokmi** – 1. februára 1919 sa vo Vrútkach narodil prof. Ing. Dr. techn. **Arpád Tesár**, DrSc. Na SVŠT externe prednášal v roku 1949 – 58 a od roku 1959 sa stal interným učiteľom na Katedre kovových a drevených konštrukcií Stavebnej fakulty, kde pôsobil 40 rokov – až do roku 1988. Za profesora bol vymenovaný v roku 1965, v školských rokoch 1964/65 až 1968/69 pôsobil vo funkcii prodekanu na Stavebnej fakulte. Významnou mierou sa pričínil o rozvoj odboru mechaniky tenkostenných konštrukcií a teórie navrhovania mostných a priemyselných konštrukčných systémov. Stál na čele kolektívu autorov Nového mosta (Most SNP) cez Dunaj v Bratislave, ktorý bol odborníkmi vyhodnotený ako najvýznamnejšia stavba 20. storočia na Slovensku.

M.B.

5. februára 2004 uplynie **115 rokov** od narodenia prof. Ing. Dr. techn. **Františka Sklenára**, ktorý na Katedre cestných stavieb Fakulty inžinierskeho staviteľstva SVŠT pôsobil v rokoch 1946 až 59, v školskom roku 1948/49 bol dekanom a v školskom roku 1949/50 prodekanom Fakulty inžinierskeho staviteľstva. Bol uznávaným odborníkom v odbore železničných stavieb – najviac sa venoval projektovaniu veľkých železničných uzlov (Bratislava, Brno, Vrútky, Nové Zámky a i.)

M.B.

Dňa 17. februára si pripomíname **100. výročie** narodenia prof. **Jiřího Hostomského**, vynikajúceho odborníka v oblasti chémie dreva. Po štúdiách na Prírodovedeckej fakulte KU v Prahe a absolvovaní stáže v Chemickom inštitúte v Nancy (Francúzsko) pracoval vyše 20 rokov v praxi doma i v zahraničí. Ešte pred získaním titulu chemického inžiniera na SVŠT v roku 1952 prichádza na výzvu prof. Kozmála ako zastupujúci do-

cent na Katedru chemickej technológie dreva, celulózy a papiera. Na tomto pracovisku pôsobil od roku 1951 do roku 1971, pričom predmet chémie a chemická technológia zároveň prednášal aj na Katedre chemických strojov a zariadení na SjF. Vo svojej vedecko-výskumnej práci sa prof. Hostomský zaoberal predovšetkým delignifikáciou dreva a zušľachťovaním buničiny.

M.N.

Po (sledný) kus o diagnózu

Skutočnosť, fikcia, virtualita, absurdita

Nikto tak presvedčivo nenastolil problém vzťahu skutočnosti a fikcie ako nositeľ Nobelovej ceny za literatúru z roku 1934 Luigi Pirandello. Priam až neliterárna serióznosť Pirandella je dodnes aktuálna a možno čoraz intenzívnejšia. Šesť postáv, ktoré existujú a hľadajú svojho autora je pre nás aktuálnou ilustráciou, keď my existujeme a hľadáme zákon (zákonodarcu), ktorý by už konečne pochopil, čo potrebujeme. Pirandello sa pýta, či skutočnosť musí byť pravdepodobná, zároveň odpovedá, že nemusí, lebo je a priori uveriteľná, aj keď je absurdná. Čo na tom, že žijeme v prostredí absurdity, keď je to zároveň každodenná skutočnosť,

Svet zákonov a predpisov má svoj vlastný, aj keď virtuálny život, skutočnosť je mimobežná. Virtualita samozrejme vadí menej, ako keď sa zmení na fikciu.

Neskorší literárni protagonisti technologickej virtuality George Orwell a Ray Bradbury akoby dopovedali to, čo Pirandello nemohol predvídať. Veľký (technologický) brat nás stráži, kontroluje a riadi, z nás sa stáva – voľne z nemčiny preložené – sklenený človek.

Na opačnej strane ako fiktívnosť a virtualita je reálne konanie. Jeho priebeh a výsledky charakterizujeme pojmi správnosť, úspešnosť, pravdivosť a naopak. Aby sme mali primeranú istotu, že budeme konať správne a naše kroky a výsledky budú všeobecne prijaté, vyvinuli sme (demokratický) sofistifikovaný postup od zrodu návrhu po reálny výsledok. Diktatúry tento problém nemajú, tam sa prosto rozhoduje a koná. My máme spoločnosť rozloženú na skupiny, ktoré sú povinné rozhodovať, iní schvaľujú a ďalší konajú (deľba moci...). Táto schéma dáva zmysel, pokiaľ miera sofistifikovanosti nezodpovedá Parkinsonovým a iným zákonom absurdity. Ak nositeľ povinnosti rozhodovať, alebo schvaľovací orgán nemá dosť odvahy, žiada nekonečné analýzy, aby odvahu našiel, chce barličky, používa výhovorky. Alebo rozložíme proces do čiastkových krokov, pomocných schvaľovaní, ktoré niekedy pomôžu výsledku, ale často iba staviame stenu z huspeniny.

Existujú analýzy, aká časť populácie je schopná robiť rozhodnutia. Je zlé, ak je to menšia časť, ako figuruje v pozíciách a grémiách, ktoré majú povinnosť rozhodovať. Prílišná opatrnosť môže niekedy byť výlučne len neplodnou matkou nečin-

nosti. Prípadné zlé rozhodnutie sa dá korigovať, nijaké rozhodnutie je ako pohyb pri teplote absolútnej nuly.

Ak mám odvahu, skočím do studenej vody a naučím sa plávať, alebo môžem donekonečna rozmýšľať, či si dám urobiť analýzu, čo mi prinesie zmena z neplavca na plavca, môžu okolo toho vzniknúť komisie, prípadne výskumný ústav. Nakoniec sa neutopím, lebo ani nevezmem do vody. Na to, že som sa vlastne chcel naučiť plávať, sa už zabudlo.

Ak sú potrebné rozhodnutia podmienené fiktívnymi diskusiami, máme problém. Absurdnosť diskusie je v rozpore s realnosťou rozhodnutí, ktoré zodpovední musia urobiť.

Rozhodovanie je v niektorých profesiách podmieňujúce.

Miera exaktnosti je nepriamo úmerná potrebe rozhodnutí.

Exaktné vedy sa môžu spoľahnúť na namerané a vyrátané hodnoty. V oblasti tvorby je potrebné rozhodnúť o výslednom riešení. Lekár sa občas musí rozhodnúť v súlade s nameranými hodnotami. Architekt sa musí rozhodnúť pre jeden z racionálne rovnocenných variantov. Sudca po vyhodnotení dôkazovej situácie musí vyniesť rozhodnutie podľa svojho vedomia a svedomia. Nehovoriac o armáde.

Problém nastáva aj vtedy, ak rozhodnutie osoby je podmienené súhlasom kolektívneho orgánu, ktorý na druhej strane nie je nositeľom zodpovednosti. Občas ponúkaná všeobecná paralela s parlamentom neobstoja, tam je systém zodpovednosti rozdielne rozdelený až-až.

Nakoniec sme klasicky zacyklení v probléme – chytáku 22 Josepha Hellera. V slovenskom preklade Hlava 22. Ide o bezvýhodiskovú situáciu, keď sa alternatívy riešenia navzájom vylučujú, alebo podmienka vylučuje riešenie. Možno preto sa naša vrcholná reprezentácia schádza v reštaurácii Hlava 22.

Akademický etos verzus zákony

Etos bol podstatou obsahu pojmu „akademický“ od začiatku. Možno už od aténskej akadémie a určite od vzniku prvej európskej univerzity. Nezávislosť univerzitnej samosprávy od vonkajšej jurisdikcie bola nesená vnútornou etikou.

Morálka a etika sú na jednej strane slabé, lebo sa nedajú vymáhať a poklesky účinne sankcionovať. Na druhej strane má morálka historicky vysoký kredit. Keby nám stačila etika, nepotrebovali by sme právo. Veľmi skoro a opakovane sa však ukázalo, že naše správanie sme museli normalizovať právnym systémom.

Vzopätie etosu na univerzitách registrujeme vždy v zlomových momentoch, 17. november tu zohral opakovanú úlohu.

Karl Jaspers postavil povojnovú obnovu nemeckých univerzít na morálke a zodpovednosti. Heideggerov „pragmatizmus“ musel ostať ďaleko v úzadí. Po našom novembri sme tiež hovorili najmä o morálke. Teraz dekan fakulty zmanipuluje výsledky prijímačiek a reprezentant ministerstva školstva verejne vyhlási, že právny postup by bol príliš prácny. Kde ostala akademická morálka?

Najmä v akademickom prostredí by sme nemali robiť poklesky nie preto, že hrozia sankcie, ale preto, že sa to nepatrí. V tomto kontexte je stret etiky a práva deprimujúci. Univerzita berie peniaze za štúdium a všetci skúmajú, či nebol porušený zákon. Kde ostala akademická morálka?

Robert Špaček

Návrat myšlienok Olympie na akademickú pôdu STU

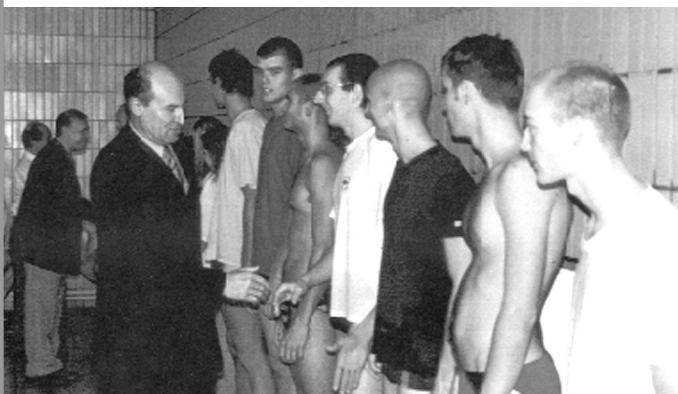
Keď v roku 776 pred n. l. darovali Heléni svetu hry, ktoré sa usporadúvali na polostrove Peloponéz v krajine Elis pri obci Olympia pod Kronovým vrchom, nešlo ani tak o samotné športové zápolenie, ako o šírenie a osvojenie si dvoch ústredných myšlienok tohto športového sviatku. Prvou myšlienkou bola **ekechéria** (ruky preč od zbraní), pretože mestské štáty Peloponézu viedli permanentne vojny, ktoré mali zničujúci vplyv na život občanov a neumožnili budovať a rozvíjať život v štáte. Mier bol túžbou pre naplnenie šťastného individuálneho i spoločenského života každého ľudsky mysliaceho človeka. Na radu delfskej veštkyne bola spísaná dohoda medzi pohašterými štátmi Peloponézu, ktorá bola vpísaná do posvätného disku, uloženého v Hérinom chráme v Olympii. Na disku bol nápis: „Olympia je posvätné miesto. Ak sa niekto odváži na toto miesto s ozbrojenou mocou, nezostane takýto zločin bez pomsty.“ Je isté, že zmluva zabezpečovala neutralitu a nedotknuteľnosť Olympie a na jej pôdu sa zakazoval vstup vojen-ským jednotkám i ozbrojeným jednotlivcom; ďalej zabezpečovala účastníkom hier (pretekárom i divákom) slobodnú a nerušenú cestu do Olympie, a to aj cez územie znepriatelených štátov, a počas olympijských hier takisto aj späť. V čase konania hier v Olympii sa nesmeli bojovať, vykonávať násilné činy, dokonca i popravy zločincov, a kvôli týmto hrám sa prerušili všetky vojny. Druhou ušľachtilou myšlienkou, ktorú darovali vyspelí Gréci svetu bola myšlienka **kalokagathie** (harmónia tela a ducha). Túto ušľachtilú myšlienku nachádzame i v dielach mysliteľov antického Grécka. **Sokrates** hlásal, že povinnosťou každého občana je udržiavať sa v dobrom telesnom stave, aby mohol slúžiť svojmu štátu v čase potreby. Podľa neho je to dôležité aj preto, lebo je nečestné pre muža, aby starol nepoznajúc aké výkony je schopné dosiahnuť jeho telo. Jedným z najväčších zástancov antickej kalokagathie, starogréckeho ideálu telesnej a duševnej dokonalosti bol **Platón** (428 – 374 pred n. l.). Tento titan filozofie vysoko hodnotil telesnú výchovu a zaradil ju do výchovného systému ako rovnocennú zložku. Z Platónovej Ústavy sa dozvedáme názory, ktoré svedčia o skvelom postavení telesnej výchovy v príprave aténskej mládeže. Podľa Platóna je učiteľ telesnej výchovy pre zdravé telo tým, čím je lekár pre choré telo. Jeho žiak **Aristoteles** (384 – 322 pred n. l.) rozlišuje tri druhy výchovy: telesnú, mravnú a rozumovú. Žiadal, aby gymnastika (rozumnej cvičenie) napomáhala harmonickej výchove človeka so silným a krásnym telom. Človeka, ktorý nevie plávať ani písať (ute nein ute grammata), pokladali v Aténach za nevzdelanca. Túto krátku konfrontáciu s minulosťou sme učinili z toho dôvodu, aby sme pochopili význam nášho konania v súčasnosti, i keď naše počínanie budú hodnotiť až naši nasledovníci. V júni 2003 bola kolégiu rektora predložená koncepcia rozvoja telesnej výchovy a športu na STU. Je potrebné zdôrazniť, že výzva na vypracovanie tejto koncepcie vyšla priamo od rektora STU prof. Vladimíra Báleša. Komplexný materiál rozvoja telesnej výchovy a športu na STU bol schválený na kolégiu rektora s pozitívnym ohlasom, ale i s očakávaním, či sú učiteľia katedier telesnej výchovy na STU schopní naplniť obsah týchto plánov. Niektoré predsavzatia tejto koncepcie sa budú realizo-

vať postupne, v závislosti od finančných a materiálnych možností STU (napr. rekonštrukcia zdevastovaného športového areálu Mladá garda), avšak mnohé úlohy sa dajú realizovať ihneď.

Jednou z prvých úloh bolo vytvorenie jednotnej koncepcie telesnej výchovy a športu na STU a jej začlenenie do študijných programov jednotlivých fakúlt STU. Komisia pod vedením prorektora prof. Jána Kalužného nemala ľahkú úlohu, pretože postavenie nášho predmetu v koncepcii štúdia na jednotlivých fakultách bolo značne odlišné a odrážalo určitým spôsobom i kvalitu myslenia vedenia jednotlivých fakúlt na postavenie telovýchovy a športu na fakulte. Prijatá koncepcia síce ani dnes ešte **nie je jednotná** (napr. na FCHPT, FEI, FA a SvF STU je tento predmet zaradený do celého bakalárskeho štúdia v rozsahu 2 hod./týždeň/6 semestrov, zatiaľ čo napr. na Sjf a MTF STU len od 2. semestra po 5. semester bakalárskeho štúdia), ale som presvedčený, že v blízkej budúcnosti sa aj tento problém vyrieši, najmä k spokojnosti študentov daných fakúlt. Úspechom však možno označiť skutočnosť, že náš predmet bude povinným predmetom nad rámec 25 hodín týždennej výučby a bez kreditu. Myšlienka formovať harmonické osobnosti tak dostala zdravú platformu na svoju realizáciu, čím sa stala STU prvou univerzitou na Slovensku, ktorá má tento predmet zadaný na všetkých fakultách vo svojom študijnom programe ako povinný predmet. Zdá sa, že po dlhých rokoch si na našej univerzite zasadol rozum opäť na piedestál nášho rozhodovania o kvalite výchovy a vzdelávania mladej generácie tak na fakultách STU, ako aj v kolégiu rektora. Druhou dôležitou vecou, ktorú inicioval rektor STU, bolo obrodienie myšlienky športových súťaží študentov i zamestnancov STU. Pod vedením prorektora doc. Ernesta Bučka bola rozpracovaná koncepcia majstrovstiev STU v typických akademických športoch: basketbal, volejbal, futbal, plávanie, tenis (zamestnanci perspektívne i stolný tenis). Rektor STU vyčlenil na realizáciu týchto súťaží dostatočné finančné prostriedky, čím sa táto myšlienka stala po dlhých 15 rokoch opäť realizovateľnou. Za príkladnej spolupráce s vedúcou ekonomického úseku na rektoráte Ing. Hlinkovou a pod vedením kvestorky STU Ing. Židekovej sme mohli ku Dňu boja za slobodu a demokraciu zorganizovať súťaže v plávaní (19. 11. 2003 – plaváreň ŠD J. Hronca, organizátor FCHPT), tenise (18. 11. 2003 – tenisová hala ŠD Mladá garda – organizátor SvF) a volejbale mužov a žien (19. 11. 2003 – telocvičňa FEI STU – organizátor FEI). Súťaže v basketbale a futbale sa budú konať v apríli 2004 a ich organizátorom bude Strojnícka fakulta STU.

Realizácia samotných športových súťaží bola poverenými fakultami zvládnutá na veľmi dobrej spoločenskej i športovej úrovni a tešila sa pozornosti tak študentov, ako aj akademických funkcionárov. Samotné športové zápolenia prebiehali v duchu fair play a skutočnými víťazmi sa stali všetci, ktorí sa aktívne podieľali na realizácii tejto peknej myšlienky. Súťaže otvárali, resp. ceny odovzdávali najvyšší akademickí funkcionári jednotlivých fakúlt a univerzity, čím bol prakticky potvrdený úprimný záujem o rozvoj športových aktivít na našej univerzite. Na súťaži vo volejbale mužov i žien sa zúčastnil dekan FEI prof. F. Janíček, v tenise prorektor doc. E. Bučko, v plávaní dekan FCHPT prof. D. Bakoš a ceny odovzdával sám rektor našej univerzity prof. V. Bálaš. Takýto prístup akademických funkcionárov dáva aj do budúcnosti záruku, že šport na STU sa bude považovať nielen za športový sviatok,

ale aj významnú spoločensko-kultúrnu udalosť, ktorá sa stane neoddeliteľnou súčasťou života modernej európskej univerzity, akou sa STU nesporne chce stať. Takýmto myslením i konaním sa stane naša univerzita vyhľadávanou a uznávanou vyňou, v ktorej sa budú pod jednou strechou taviť i formovať osobnosti technickej inteligencie s humanitným spôsobom myslenia i riešenia problémov spoločnosti. Bol postavený dobrý základ na vytvorenie si vlastnej Olympie, z ktorej sa budú šíriť olympijské ideály do nášho akademického, ale i spoločenského života.

Výsledky Majstrovstiev STU o Pohár rektora v akad. roku 2003/2004:

Volejbal mužov:

1. miesto – Stavebná fakulta STU
2. miesto – Fakulta elektrotechniky a informatiky STU
3. miesto – Strojnícka fakulta STU
4. miesto – Fakulta chemickej a potravinárskej technológie STU
5. miesto – Materiálovotechnologická fakulta STU v Trnave

Volejbal ženy:

1. miesto – Stavebná fakulta STU
2. miesto - Fakulta chemickej a potravinárskej technológie STU
3. miesto - Materiálovotechnologická fakulta STU v Trnave
4. miesto – Kombinované družstvo Sjf + FEI STU

Plávanie muži:

1. miesto – MTF	3 979 bodov
2. miesto – FEI	3 791 bodov
3. miesto – FCHPT	1 702 bodov
4. miesto – SvF	1 436 bodov
5. miesto – Sjf	1 347 bodov

Plávanie ženy:

1. miesto - MTF	4 833 bodov
2. miesto - SvF	1 744 bodov
3. miesto – FCHPT	590 bodov
4. miesto – FEI	285 bodov
5. miesto – Sjf	0 bodov

Spolu:

1. miesto – MTF	8 812 bodov
2. miesto – FEI	4 076 bodov
3. miesto – SvF	3 180 bodov
4. miesto – FCHPT	2 292 bodov
5. miesto – Sjf	1 347 bodov

Najhodnotnejšie výkony dosiahli študenti **Gronich Tomáš** (FEI STU) 50 m kraul – 24,4 sek. (697 b.) a **Murínová Jana** (MTF STU) 50 m prsia – 35,2 sek. (665 b.).

Tenis mužov:

1. miesto – Boleman Tomáš – MTF STU
2. miesto – Ábel Michal – SvF STU
3. miesto – Faturík Miroslav – MTF STU,
Bunta Richard – MTF STU

Miroslav Bobřík
Katedra telesnej výchovy FCHPT

MOBILITY

A čo takto výlet do Japonska?

Už si ani presne nepamätám, ako sa to všetko zbehlo. Zrazu som sa po trinásť hodinovom lete a drobných útrapách cestovania ocitla v malom mestečku pod Japonskými Alpami, niečo vyše 300 km severozápadne od Tokia. V Kanazawe som mala prežiť rok svojho študentského života. Z cesty si už veľa nepamätám, iba toľko, že som z toho nezrozumiteľného jazyka nepochopila úplne nič a celou cestou som uvažovala nad tým, ako sa dohovoriť. Po roku sa mi už aj ťažko hodnotia veci, ktoré možno Európana šokujú, ale netrvá dlho, a v krajine vychádzajúceho slnka sa stanú súčasťou jeho každodenného života. Hneď na letisku ma šokoval prístup personálu. Pred nástupom do lietadla personál nastúpil pred cestujúcich a hlboko sa poklonil. Vtedy som ešte netušila, že klaňať sa dá pod uhlom 15, 45, a 90 stupňov, v závislosti od toho, či ide o poďakovanie, prosbu alebo ospravedlnenie a dokonca to závisí od spoločenského postavenia. Myslela som si, že si na to nikdy nezvyknem, ale samozrejme ešte aj dnes sa podvedome pokloním predavačke v obchode, no to sme my ľudia...

Tak, pekne od začiatku. Cieľom mojej cesty bolo zúčastniť sa na výmennom pobyte nazývanom KUSEP (Kanazawa University Students Exchange Program). Zúčastnilo sa na ňom okolo 40 študentov z rôznych univerzít celého sveta. Podmienkou bolo za dva semestre získať 21 kreditov, čo som ja, ako správna strojárka, prekročila už v prvom semestri. Okrem povinných predmetov, ako japončina a ešte pár iných, mohli sme si vybrať zo širokej ponuky. Jedinou nevýhodou bolo, že technické predmety v angličtine mali limitovaný počet. Okrem termodynamiky, matematiky, električky som študovala ekonómiu, politiku a dokonca výrobu japonského tradičného umenia, kaligrafiu, meditáciu, japonské bubny, čajovú ceremóniu, atď.

Nedá mi nespomenúť, že Kanazawa patrí k mestám, kde je všetko založené na tradícii a ručnej výrobe. Ľudia tu, ale vlastne v celom Japonsku žijú v duchu tradície. Keď kvitnú čerešne je „sakura festival“, keď začína leto je „hanabi festival“. Môj každodenný pracovný deň sa skladal z hodín japončiny a poobedňajšieho vyučovania v angličtine. Nesmiem zabudnúť na piatkové hodiny bojového umenia. Vo voľnom čase som vždy zobrala svoj bicykel, mimochodom prvú vec, ktorú som si po svojom príchode zadovážila, a objavovala som spleť uličiek. Prvé dva mesiace som sa týmto spôsobom permanentne strácala. Je ťažké sa orientovať, kým človek nepozná aspoň základy japončiny a nejaké tie kanji, aby si vedel niečo prečítať na mape, prípadne sa spýtať na cestu. Domáci nechceli príliš používať angličtinu, aj napriek tomu, že sa ju učili od základnej školy. A v takom mestečku akým bola Kanazawa sa informácií v angličtine nedalo nájsť príliš veľa. Nastupovala som do zlych autobusov, kupovala výrobky, ktoré som vôbec nepotrebovala, len kvôli tomu, že som si nevedela prečítať vysvetlenie na obale. Keď som už pri tých nákupoch, za zmienku stojí prístup k zákazníkom. Predavačka sa každému zákazníkovi pri pokladni pokloní, poďakuje za nákup a ospravedlní sa za prijímanie finančnej čiastky.

Keďže som v Japonsku strávila takmer celý rok, čo – to som aj precestovala. S priateľmi sme sa snažili vyliezť na Fuji a pozrieť si východ slnka, namiesto toho sme ostali visieť vo výške 3200 m v hmle, zime a bez poriadnej horskej výbavy. Ale čo by Slovák nevydržal. Odtiaľ sme si odskočili do Tokia, Kyota, Hirošimy a ďalších miest a mestečiek s mnohými historickými šintuistickými a budhistickými chrámami.

Ako Európanku si ma každý okamžite všimol a reakcie Japoncov boli niekedy veľmi vtipné, niekedy sa pýtali na veci akoby človek ani nebol človek, ale mimozemšťan, obzvlášť keď mal blond vlasy a modré oči. Stalo sa nám dokonca, že malé deti spustili strašný nárek a utkali sa schovať. V menších mestách nás zasa zastavovali starší ľudia a vypytovali sa na krajiny nášho pôvodu.

Pre zaujímavosť by som ešte spomenula niečo k japončine. Je to zvláštny jazyk, ktorý nie je založený na klasickej štruktúre európskych jazykov. A rovnako sa aj používa v iných súvislostiach, napr. nie sa takmer vôbec nepoužíva. Keď niekoho pozvete na návštevu, nikdy priamo neodmietne a namiesto toho zmení tému. Pre cudzinca je niekedy veľmi ťažké vycítiť odpoveď, rovnako je to aj v obchodnom, či pracovnom vzťahu. Ženy a muži používajú rozdielny jazyk a vzťahy medzi nimi sú celkom iné ako u nás. Dievčatá sa držia v skupinkách s dievčatami a chalani s chalani, dokonca ani v jedálni, či na diskotéke nie sú spolu. Nikto ani netuší, kto s kým chodí. A bozkávanie na verejnosti? Neprípustné! Občas zazriete v meste držať sa mladých za ruky, čo je skôr prejavom mladíckej recesie, ako niečím zaužívaným. Človek by si myslel, že v takej vyspelej krajine vládne aj pokrokové myslenie. Lenže z pohľadu mladej ženy, by som tam nechcela stráviť svoju budúcnosť. V práci žena nedosiahne vyššie postavenie ako muž, ženy väčšinou študujú pedagogiku, uplatníť sa v ob-

lasti techniky je pre ne takmer nemožné. Väčšina z nich uloví manžela a po svadbe sa ostane starať o domácnosť. Tu musím ešte spomenúť veľký záujem japonských žien o európskych mladých mužov, ktorí vraj neskrývajú svoje city...

Tak, to by bol prierez mojím pobytom. A aký to má pre mňa prínos? Jedinečná a neopakovateľná príležitosť byť jeden rok súčasťou japonskej kultúry, nezabudnuteľné zážitky, základy japončiny a priatelia od Ázie až po Ameriku.

Na záver by som chcela poďakovať zahraničnému oddeleniu STU a Katedre chemických strojov a zariadení SjF, vďaka ktorým som sa na tomto pobyte mohla zúčastniť.

*Lubica Mitašová
študentka SjF*

Moje skúsenosti z Anglicka

Rozhovor so študentom Fakulty architektúry Matúšom Vallom

Patrite k tým študentom, ktorí mali možnosť praxovať v Anglicku. Ako ste sa tam dostali?

Prostredníctvom programu Leonardo da Vinci, ktorý je programom Európskej Únie na podporu odborného vzdelávania. Medzi aktivity programu patria študijné pobyty, vzdelávacie akcie pre doktorandov i odborné praxe pre stredoškóľakov a univerzitných študentov. Práve do takéhoto programu sa pred rokom zapojila Fakulta architektúry STU. S iniciatívou sme prišli my, študenti.

Ako dlho ste si hľadali ateliér, kde by ste mohli praxovať?

Ateliér, ktorý ma akceptoval bol jeden z prvých, ktoré som oslovil, takže už šesť mesiacov pred mojím odchodom do Londýna som vedel, že budem pracovať vo firme Adjaye/Associates.

A čo vaše jazykové schopnosti?

Naivne som sa domnieval, že s mojou maturitou z angličtiny sa bez problémov dorozumiem. Až na mieste som zistil, že mám čo doháňať aj po jazykovej stránke. To, že som si vedel vypýtať lístok na metro ešte neznamenal, že sa dokážem zorientovať aj v odbornej terminológii. A presne tak to vyzeralo aj prvé dni a možno aj týždne mojej práce v londýnskom ateliéri. Skúšal som sa oháňať učebnicou angličtiny, ktorú som používal v 4. ročníku na vysokej škole, tá proste nezabrala. Jej prítomnosť na mojom pracovnom stole aspoň vyvolala úsmev na tvárach mojich kolegov.

Môžete nám priblížiť firmu, v ktorej ste pracovali?

Majiteľ ateliéru bol architekt pochádzajúci s Ghany, David Adjaye. Okrem toho, že je to mladý (35 rokov) a aj talentovaný architekt, nielen podľa môjho názoru, je to aj človek, kto-

rý sa pohyboval, keďže vyštudoval Royal College of Art, v okruhu mladej londýnskej umeleckej smotánky, ktorá tvorila aj väčšinu jeho klientely. O tom aký je David Adjaye architekt si môže urobiť úsudok každý sám (napríklad Domus, december 2002), ja by som chcel skôr priblížiť čitateľovi atmosféru tohto ateliéru.

Ateliér zažil obrovský boom. Ešte rok pred mojím príchodom mal 10 členov, ja som už prišiel do kolektívu 25 architektov z celého sveta. Filozofia manažérky ateliéru, grafickej dizajnérskej z New Yorku Karen Wong bola mať ateliér poskladaný z mladých (a lacných) ľudí z celého sveta: Ghana, Tanzánia, Južná Afrika, Somálsko, Holandsko, Nemecko, Rakúsko, Španielsko a samozrejme Slovensko. Vždy sa veľmi dbalo na určitý pocit kolektívu a spolupatričnosti tímu, ktorý mal byť vo svojej absolútnej rôznorodosti silný. David Adjaye, dnes už známy londýnsky v.i.p. architekt s množstvom publikácií v každom väčšom časopise a s vlastnou televíznou show o architektúre bol ale členom „mužstva“ dosť vzdialený. Ateliér Adjaye/Associates bol pozvaný do mnohých vyzvaných súťaží: ja som pracoval napr. na súťaži na Anglickú ambasádu vo Varšave alebo na projekte New Museum na Manhattane. Môj posledný projekt v tomto ateliéri bola inštalácia výstavy Chrisa Ofiliho na tohtoročnom benátskom Art bienále. V ateliéri sa mi darilo tak, že po skončení mojich šiestich mesiacov mi Adjaye ponúkol ďalšiu spoluprácu. Anglická ambasáda na Slovensku mi už ďalšie víza, napriek predĺženému štipendiu, neudelila.

S odstupom času viete konkretizovať v čom vám táto prax pomohla?

Môj pobyt v Londýne bola fantastická príležitosť spoznať fungovanie zabehnutého medzinárodne uznávaného ateliéru, ktorú som, myslím, aj využil. Pomohla mi najmä pri vytvorení si určitého systému alebo spôsobu práce bez ktorého by pravdepodobne väčšia firma nemohla jednoducho fungovať. Aj keď som nemal možnosť príliš vkladať do projektov vlastné nápady a myšlienky, kolektív a práca v kolektíve na mňa pôsobila veľmi dobre a príjemne.

Určite veľmi dôležitá bola aj možnosť vidieť na vlastné oči všetky fázy procesu vzniku architektonického diela, od prvej návštevy klienta v ateliéri cez prvé škie až po fyzickú stavbu.

*Ďakujem za rozhovor
Viera Jančuškova*

SPEKTRUM STU (Technik – revue slovenských technikov, 9 ročníkov – 1940-1949; Technika – závodný časopis SVŠT, 9 ročníkov – 1958-1967; Technika – revue SVŠT, 2 ročníky – 1968-1970; Technika – spravodajca SVŠT, 8 ročníkov – 1982-1990; Informácie STU, 5 ročníkov – 1990-1994) vydáva Slovenská technická univerzita v Bratislave, Vazovova 5, 812 43 Bratislava, tel. č.: 02/57294 584, fax: 02/57294 333, e-mail: jancusko@rstu.vm.stuba.sk

Zodpovedná redaktorka: Viera Jančuškova. **Grafická koncepcia:** Karol Rosmány **Grafická úprava:** Karol Thiry **Fotografka:** Etela Križiková **Redakčná rada:** Emília Bednárová, Jozef Dzivák, Maroš Finka, Peter Kostka, Michal Mravčák, Zuzana Mokošová, Milan Moncol, Milan Petráš (predseda), Tatiana Sikorová, Robert Špaček, Eva Troščáková, Ján Vajda.

Tlač: Vydavateľstvo STU, Bratislava. **Registrácia:** MK SR 1334/95. TS:09. ISSN 1336-2593. Nepredajné. **Uzávierka čísla:** 13. január 2004.